

Derhos skal den skyldige give den eller de forurettede fuldstændig Erstatning for den Skade, han eller de herved med Rimelighed skønnes at have lidt. Denne maa i intet Tilfælde fastsættes til mindre end den ved saadan Opførelse, Oplæsning eller Udførelse indbundne Nettoindtægt eller, hvis den uretmæssige Benyttelse af Værket kun har udgjort en Del af saadan Opførelse, Oplæsning eller Udførelse, til en forholdsvis Del heraf.

§ 19.

Den, som i begrundet god Tro har foretaget de i §§ 17 og 18 nævnte Handlinger, isalder ikke Straf eller Erstatning, men er pligtig at udrede den herved indbundne Formuesfordel til den forurettede. I Mangel af Bevis fastsættes dennes Størrelse ved Rettens Skøn.

§ 20.

Den, som forsætligt eller uagtsomt undlader den i § 14 foreskrevne Angivelse af Rilden eller af Forfatterens eller Komponistens Navn, straffes med Bøder fra 2 til 100 Kroner. Erstatningsansvar og Konfiskation indtræder ikke i dette Tilfælde.

Kapitel IV.

Forfatterrettens Ophør.

§ 21.

Forfatterretten vedvarer i Forfatterens Levetid og 50 Aar efter Udløbet af det Aar, i hvilket han er død.

Naar et Værk er forfattet af flere, uden at hvert enkelt Bidrag fremtræder som et selvstændigt Hele, blive de 50 Aar at regne fra Udløbet af den længstlevendes Dødsaar. Hvis Værket er offentliggjort, bliver dog herved kun at tage Hensyn til de Forfattere, der ere navngivne paa det udgivne Værk eller ved dets offentlige Opførelse eller Udførelse.

§ 22.

Anonyme og pseudonyme Værker nyde Beskyttelse mod uberettiget Gengivelse i 50 Aar fra Udløbet af det Aar, da Værket først offentliggjordes. Dog skal det fulde i § 21 hjemlede Bævn indtræde, naar Forfatteren forinden Udløbet af hine 50 Aar navngiver sig selv eller af en dertil berettiget navngives enten paa en ny Udgave eller ved en efter de for Proklamata foreskrevne Regler bekendtgjort Erklæring. Til saadan Navngivelse ere efter Forfatterens Død kun alle Arvingerne i Forening berettigede, med mindre den fulde Forfatterret tilkommer en af disse eller en anden, idet da denne er berettiget hertil.

§ 23.

For anonyme eller pseudonyme Værker, der udgives i flere Afdelinger, men ved deres indbyrdes Sammenhæng danne et Hele, skal Fristen af 50 Aar regnes fra Udløbet af det Aar, da den sidste Afdeling først blev udgivet, med mindre der mellem Udgivelsen af nogen af de enkelte Afdelinger er forløbet et Tidsrum af over 3 Aar, i hvilket Fald Fristen for de tidligere udkomne Afdelinger regnes fra Udløbet af det Aar, da den sidste af disse udkom.

§ 24.

Oplæsning uden dramatisk Udstyr af et i Trykken udgivet Værk er tilladt, naar 3 Aar ere forløbene efter Udløbet af det Aar, i hvilket Værket først er udkommet.

§ 25.

Naar Eksemplarer af det sidste Oplag af et Værk eller af enkelte Dele heraf i 5 Aar ikke have været at erholde hos Forleggeren eller Hovedkommissionæren, er enhver berettiget til at udgive Værket eller den paagældende Del paa ny.

Denne Ret tilkommer ogsaa den Forfatter, der maatte have afhændet Retten til alle fremtidige Oplag af Værket.